

Tots els carrers de Girona

El carrer de la serra de Vall-lloreda

518

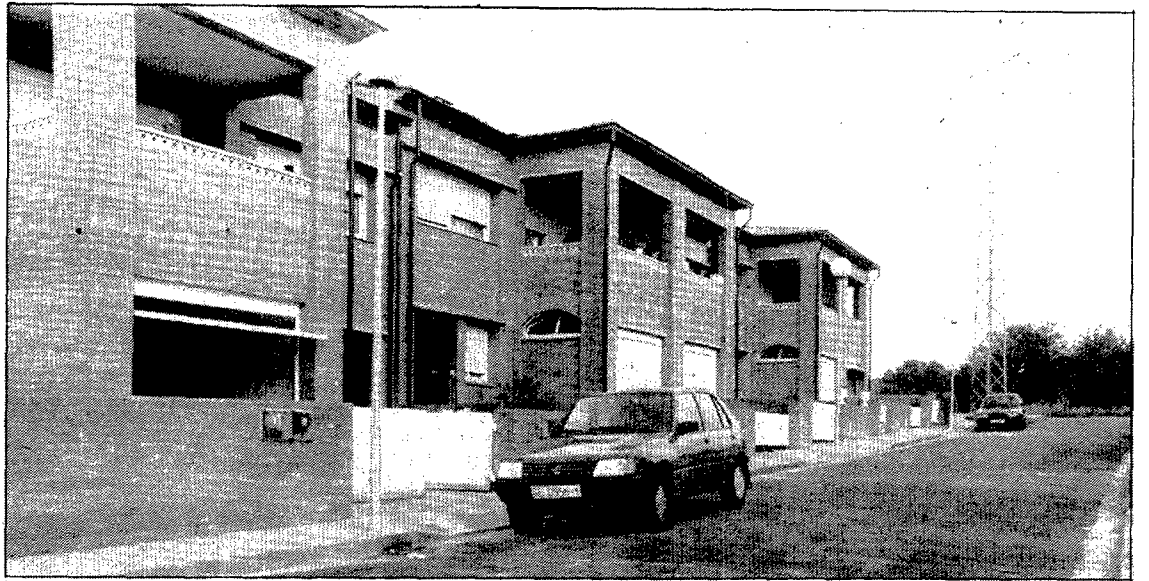
L'extensió del nom d'aquest carrer no es correspon amb la seva minsa longitud. Es tracta d'una via absolutament secundària i marginal de la urbanització Mas Abella que uneix dos carrers paral·lels; la perllongació del carrer Francesc Romaguera amb el carrer de la riera Bugantó. Va paral·lel a l'avinguda Lluís Pericot, que és la via principal que absorbeix tot el trànsit procedent de o en direcció a la Creu de Palau. Això assegura als estants d'aquest carrer una tranquil·litat absoluta per al futur, ja que mai serà un carrer de pas, sinó només per accedir a la mitja dotzena d'estatges unifamiliars que ja hi ha construïts en el costat Est i als que es puguin construir en el futur a l'altra banda del carrer. Una curiositat d'aquesta via urbana és que en surt, en direcció Est, un passatge particular que permet d'accedir a uns habitatges situats al darrere dels tres que tenen façana a la part

pública del carrer.

La urbanització Mas Abella a la qual pertany compta amb un pla parcial aprovat definitivament el 29 de setembre del 1975, però de fet no s'hi han anat construint habitatges fins als últims cinc anys, i encara hi queden molts solars per edificar.

El nom del carrer va ser decidit en el Ple municipal del 19 de juliol del 1985, al mateix temps que els altres carrers de la urbanització.

La serra de Vall-lloreda és el nom geogràfic de la muntanya que popularment és coneguda amb el nom dels Àngels, a causa del santuari marià que hi ha al cim i que és un lloc tradicional d'excursions des de la ciutat de Girona, per gaudir de l'esplèndida vista que hi ha sobre l'Empordà i el Gironès, amb el mar i el Pirineu com a telons de fons, i sobre la Selva amb el Montseny al fons. Aquest cim de gairebé

El carrer de la serra de Vall-lloreda és un de carrers més petits de la urbanització de Mas Abella. Foto: Manel Lladó.

500 metres d'altitud és designat també a vegades amb el nom de Puig Alt.

La serra de Vall-lloreda, que és un contrafort de les Gavarres, pertany al terme municipal de

Sant Martí Vell, i el seu nom vol dir vall plantada de llorers.
J. Fabre

EL LECTOR ESCRIU

Ve de la plana anterior

però que un músic anomenat Anselm Clavé, i no pas les institucions, fou qui els tragué justament per l'atracció de la música —una música coral i a l'abast de tothom. Si els catalans, com els bascos posem per cas, són atrets per la música de grup, (cors i orfeons) i per la sardana,

que també és una dansa o un ball de grup, mentre que els andalusos —i no sé si vaig equivocat— amen i practiquen el cant i la dansa de manera individual o en parella, no en tenen la culpa les autoritats constituïdes ni les autonòmiques ni les centralistes. Que tingui en compte el senyor Membrive (que en aquest cas, és clar, expressa el sentir de tot un

poble) que no es pot viure tranquil amb una cama a Reus i una altra a Londres. Avui encara, els cors d'en Clavé o els més simples cors de caramelles o de temporada, constitueixen un dels primers passos a efectuar pels qui, sense deixar de ser andalusos, entenen que la seva segona llar a Catalunya no és el barri l'ateneu, sinó simplement Catalunya, tot Catalunya.

Resulta curiós, d'altra banda, que bon nombre d'andalusos no integrats, o no-integrables, ens

retreguin als catalans certes conductes, mentre es despreocupen olímpicament dels grans senyors terratinents que, més obligats que nosaltres a protegir-los, despenen grans fortunes en la manutenció i exhibició de toros de casta i de cavalls de pura sang —amb socialisme polític o no.... Anem per pams. L'emigran ho és si abandona la seva terra per necessitat. D'altra manera serà un turista, un aventurer, un «enxufat»... El seu dret a residir on més li convingui o li agradi dintre de l'estat espanyol,

li ve reconegut per la mateixa Constitució i ningú li'n nega. I depèn d'ell, de la seva bona voluntat, adaptar-se a la nova situació o no. Allò que no pot fer és imposar la seva, de llei, ni que s'intal·li al mateix Santa Coloma de Gramenet —amb el seu providencial mossèn Lluís Hernández i d'indiscutible majoria immigrant.

I valguin aquestes reflexions respecte al peculiar bilingüisme preconitzat i parternalment exigít pel senyor Membrive. **Ernest Corral i Coll del Ram.**

PREGUEU DÉU EN CARITAT
per l'ànima de

Lluís Badia i Xabadia

Morí, víctima d'accident, a Figueres,
el dia 6 de juny de 1987, a l'edat de 52 anys

A.C.S.

La seva esposa, Concepció Crous i Angelats; fills, Mª Carme i Lluís; fill polític, Andreu Viñuelas; nét, Daniel; germans, Jaume, Maria i Llúcia; germans polítics; nebots i família tota participen a les seves amistats tan sensible pèrdua. La missa exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui dimarts, dia 9, a 2/4 de 4 de la tarda, a l'Església Parroquial de Sant Josep. Domicili familiar: c/ Rutlla, n° 244, baixos.

Girona, 9 de juny de 1987

NECROLÒGIQUES

ANTONI TRESERRAS I COLOMINAS

A l'edat de 39 anys, va morir ahir, víctima d'accident, Antoni Treserras i Colominas. Era natural de Fogars de Tordera i residia a l'avinguda Bellavista, 28, de Maçanet de la Selva. Era casat amb Dolors Surós i Sitjà i tenia dos fills, Esther i Lluís.

La missa exequial tindrà lloc avui, a les 11 del matí, a la parròquia de Maçanet de la Selva.

ALFONS MASMITJÀ I MASJOAN

A l'edat de 65 anys, va morir ahir al Mas Cucut d'Olot Alfons Masmitjà i Masjoan. Era natural de Begudà. Era solter.

La missa exequial tindrà lloc avui, a les 12 del migdia, a la parròquia de St. Cristòfol de les Fonts.

LLUÍS MASSUET I LLADINA

A l'edat de 79 anys, va morir ahir, a Mataró, Lluís Massuet i Lladina. Era natural de Mataró i residia al carrer Riera, 2, d'Arenys de Mar.

Era casat amb Maria Nicolau i Martínez i tenia dos fills.

La missa exequial tindrà lloc avui, a 2/4 de 12, a la parròquia d'Arenys de Mar.

LLUÍS BADIA I XABADIA

A l'edat de 52 anys, va morir dissabte, a Figueres, víctima d'accident, Lluís Badia i Xabadia. Era natu-

ral de Fornells de la Selva i residia al carrer de la Rutlla, 224, de Girona.

Era casat amb Concepció Crous i Angelats i tenia 2 fills.

La missa exequial tindrà lloc avui, a 2/4 de 4, a la parròquia de Sant Josep de Girona.

GREGORI LATORRE I RAMOS

A l'edat de 66, va morir abans-d'ahir, a Girona, Gregori Latorre i Ramos. Era natural d'Ariza (Saragossa), i residia al carrer Julián de Chia, 33, de Girona.

Era casat amb Maria Vidal i Bonmatí i tenia 3 fills.

La missa exequial tindrà lloc avui, a les 11 del matí, a la parròquia de Vistà Alegre de Girona.

ROGAD A DIOS EN CARIDAD
por el alma de

D. Gregorio Latorre Ramos

que ha fallecido cristianamente en Girona
el dia 7 de junio de 1987, a la edad de 66 años

A.C.S.

Su esposa, Maria Vidal Bonmatí; hijos, Gabriel, Mª Dolores y Montserrat; hijos políticos, Francisca Nierga, Juan Ribas y Jua Puig; nietos; hermana; hermanos políticos; sobrinos y demás familiares participan a sus amistades tan sensible pérdida. La misa exequial en sufragio de su alma se celebrará hoy martes, dia 9, a las 11 de la mañana, en la parroquia Iglesia de Vista Alegre. Domicilio mortuorio: c/ Julián de Chia, n° 33.

Girona, 9 de junio de 1987

PREGUEU DÉU EN CARITAT
per l'ànima de

Concepció Gri i Oller

Vídua de Manuel Plaza i Valverde

Morí a Girona el dia 7 de juny de 1987,
a l'edat de 87 anys, havent rebut
els Sants Sagraments i la B.A.

A.C.S.

Les seves filles, Griselda, Mª Àngels, Concepció, Mª Loreto i Manoli; fills polítics, Josep-Mª Rubio, Josep Grau, Emili Mata i Ortega; nets; besnets; germans; germans polítics; nebots i família tota participen a les seves amistats tan sensible pèrdua. La missa exequial en sufragi de la seva ànima se celebrà ahir dilluns, dia 8, a les 11 del matí, a l'Església Parroquial del Carme.

Girona, 9 de juny de 1987